

FECSKE

2008. október

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

5. ÉVF. 9. SZÁM(49)
ára: 40 din

GÁZ VAN!

SZELEKTÍV
HULLADÉKGYŰJTÉS

KÖZVILÁGÍTÁSI PROBLÉMÁK

GÁZ VAN!

Habár a felkérés igen egyértelmű volt, már megint kétértelmű címe sikeredett a bácsfeketehegyi Fecskébe szánt írásomnak. A lap szerkesztője arra kért, hogy írjak vezércikket a gázhálózat építésének befejezéséről. Arról, hogy végre falunkban is van minden ház előtt vezetékes gáz, fejlődhet az ipar, és ezután nem csutkával meg miegymással, hanem, európai emberek módjára, gázzal főzhetünk és melegíthetünk.

A Kossuth rádió szeptember 28-i Vasárnapi újság című műsorában, többek között arról is beszámoltak, hogy Németországban a most született gyermekek várható életkora megközelíti száz évet. Picit megnyugtató volt számomra ez a hír, hiszen annak ellenére, hogy nem ma születtem és nem Németországban élek, nem is tűnik már annyira borzasztónak az, hogy közel harminc éve utazgatok szinte mindennap a kishegyesi Községházára, ahol hol ilyen, hol meg amolyan, közéleti teendőket próbálok legjobb tudásom szerint végezni. Ezzel a harmincévnyi közéleti tevékenységgel, vagy ahogy mások mondják politizálással, jelenleg ebben az országban valószínűleg én vagyok messzemenően az egyik rangidős, hiszen az általam ismert kollégák egyike sem tudott, vagy akart ennyi ideig más emberek gondjával, bajával foglalkozni.

Ezt a kitérőt azért tettem, mivel az elmúlt harminc évben a községi gázhálózat kiépítése, min-

den rendszerben, örökös téma volt. Benne volt minden tervdokumentumba, reménykedtünk, amikor a környező községek sorra bevezették a gázt, majd hosszú és háborúval terhelt évek után, három évvel ezelőtt, újra felcsillant a remény. Először a legismertebb gázszolgáltató cég, a Srbijagas jelentkezett. Egyezkedtünk, ígértünk, ők számoltattak, kombináltak, és végül kijelentették, hogy visszalépnek. Valószínűleg kiszámították, hogy kicsik vagyunk, gazdaságilag fejletlenek, kevés lesz a fogyasztás és bizonytalan a beruházott pénz megtérülése.

Ezután jött a mostani kivitelező az újvidéki Novi Sad-Gas vállalat, az ország legnagyobb gázforgalmazója, akivel igen gyorsan szót értettünk. Nem kérdezték, hány háztartás akar a községben gázzal melegedni, hanem elhitték, hogy ez a község sem lesz kivétel, ha az embereknek lesz pénze, és ha a gazdaság talpra áll, akkor fogyni fog a gáz is. A háztartásonkénti gázbekötés ára, más községekhez képest, elfogadhatónak tűnt, megkötöttük a szerződést és a Novi Sad-Gas vállalat, két év alatt közel öt millió eurót saját tőkét befektetve, mindhárom településen szétvezette a gázt.

Rengeteg gondunk volt ez alatt a két év alatt a munkálatok kivitelezőivel. A felkínált munkabéért helybeli kubikus emberek nem vállalták az árokásást, a messziről jött ásóval felszerelt emberek, és a kis kotrógépek, munkáját pedig nap, mint nap panaszok sora követte. Valahogy nem nagyon értettük, hogy miért kell a házunk előtt újra feldúrni a kábeltévé felett alig kizöldellt fűvet, megrongálni a járdát és az útpadkát, elvágni a földben levő mindenféle vezetéket.

Jobb vissza nem gondolni ezekre a gondokra, a számtalan egyeztetésre, összeveszésre és

kibékülésre, a békítgetésekre. A lakosság nem érezte igazán magáénak ezt a beruházást. Kevesen kötöttek gázbevezetési szerződést, még kevesebben törlesztették rendszeresen a bekötés árát. Rémhírek és mindenféle mendemondák terjedtek. Nem is lesz Feketicsen gáz, mondták a jól informáltak, sokkal drágább lesz, mint másutt, kontráztak rá a rosszakarók és az érdektelenek.

Az idő pedig közben telt. Harmadik nekifutásra találtunk megfelelő helyett a bácsfeketehegyi gázelosztó állomásnak, miközben a beruházó cég nem akarta vállalni és kijavítani az építés alatt faluszerte okozott károk egy részét. Mi is kötöttük az ebet a karóhoz, alkudoztunk és ennek eredményeként megépült a Njegos utcában is az új betonjárda. Az utca lakói remélik, hogy meg is tudjuk vigyázni, legalább addig ameddig itt is kiépül az aszfaltút.

Kitűztük a hálózat átadásának a napját, és szeptember 17-én Csóré Róbert polgármester, Jovo Vujanović az újvidéki Novi Sad-Gas vállalat igazgatója és jómagam átvágtuk a szalagot, meggyújtottuk a gázfáklyát, és ezzel szimbolikusan befejeződött a községi gázhálózat kiépítése.

Itt említem, hogy pár nap múlva a község sárga kotrógépe a Bácska utcában, az útpadka nyesegetésekor, átvágta a gázvezetékét. Csodájára jártak a környékeliek a gázkitörésnek, és az érdeklődők azt is megfigyelhették, hogyan és mivel kell lezárni a megsérült gázcsontot. A gázkitörés itt hamarosan megismétlődött, mivel ismeretlen tettes, vagy tettesek, szerintem valaki, aki tudott az előző napi incidensről, az éj

leple alatt kikaparta a földből a cső végét és ellopta róla a zárbilincset. Csak tudnánk, hogy mire kell neki. Komolyra véve a szót, elmondom újra: Gáz van!

Ennek köszönhetően az érdeklődők és a gázbevezetéssel vállalt kötelezettséget rendszeresen törlesztők, most már használhatják a gázt, ha elkészítették a belső vezetéket. Jó a gáz minősége, mondják többen is, dr. Perlaki Lajos szerint a gyárban is érdemes volt bevezetni a gázt, hiszen lényegesen olcsóbb vele a termelés. Gáz van azért is, mert sokaknak nincs pénzük bevezettetni a gázt, mások pedig attól félnek, hogy a gázfűtés árát nem bírja el a bugyellárásuk.

Sokkal drágább lesz nálunk a gáz, mint más községekben, terjesztik a rémhírt a kötekedők. Ha egyáltalán lesz gáz, kontráznak rá a jól informáltak.

Megy a mese a maga útján, ahogy szokott kis falunkban. A gázról is, rólam is, de másokról is.

Na erről ennyit. Gáz van, de az élet megy tovább.

Ha minden igaz, és minden kocka összeáll, akkor jövő év elején már nagy gépek fogják túrni a földet az első beruházó birtokán az ipari parkban. A napokban traktorral dolgoztam, taruppal köröztem a learatott napraforgó parcellán és közben arra gondoltam, hogy 230 év után én vagyok az, aki utoljára műveli ezt a parcellát. A termőföldet, amelyre jövőre már hatalmas épület, rengeteg betonfelület és, reményeim szerint, gondosan rendezett gypeszőnyeg is kerül.

Őseink földjén, itt a Becsei út, az autótú és a nemzetközi út által határolt háromszög egy részén, ezután, búza és kukorica helyett, munkahelyek fognak teremni.

Csak legyen, aki akar dolgozni, kezdik a kötekedést a jól informáltak. Már most sem találni rendes munkást a faluba, vélik mindazok, akik elfelejtették, vagy soha nem is tapasztalhatták, hogy a jó munkást illik jól meg is fizetni.

Valahogy úgy, ahogy nyugaton

teszik.

Hol vagyunk mi a nyugattól, mosolyognak most, jogosan, sokan. Tudom, nagyon jól tudom, most még messze vagyunk tőle.

Messze vagyunk, mert nálunk még mindig gáz van. Gáz van, hiszen ebben az országban sok politikus nem akarja, vagy nem meri elmondani választóinak, hogy merre van az előre. Nem ideális az Európába vezető út, és nem ideális az élet sem Európában, de abban biztos vagyok, hogy a mi mostani helyzetünkől azért sokkal jobb.

Ezért már most készülnünk kell arra az időre, amikor országunk vezetői végre elszánják magukat és elindulnak ezen az úton. Majd meglátjuk, mi lesz ebből az útból, mondják sokan, de én biztos vagyok abban, hogy a Teremtő még nekünk is biztosít boldogabb földi életet.

Ezért kellett most bevezetni a gázt, ezért kell csalogatnunk a befektetőket, itthon tartani a fiatalokat, és hazahívni, hazavárni a hazafele vágyókat.

Be kell tartanunk minden olyan szabályt, ami megtart bennünket őseink földjén. Tanulnunk kell, hogy jobban és okosabban tudjunk dolgozni. Többet kell keresztelnünk, mint temetnünk.

Azért lehetünk ma itt, mert őseink tudták, betartották a szabályt, és értünk éltek.

Tudták és hitték, hogy érdemes.

Pál Károly

V I S S Z A P I L L A N T Ó

AZ IZIDA HÍREI

A Magyar Köztársaság XXXI törvénye a gyermekek védelméről és a gyermekügyi igazgatásról szól, melynek a II fejezetéből idéznénk.

Gyermeki jogok :

1. A gyermeknek joga van a testi, értelmi, érzelmi és erkölcsi fejlődéséhez, egészséges felnevelkedéséhez és jólétéhez biztosított saját családi környezetében történő nevelkedéshez.

2. A gyermeknek joga van ahhoz, hogy segítséget kapjon a saját családjában történő nevelkedéshez, személyiségének kibontakozásához, fejlődését veszélyeztető helyzet elhárításához, a társadalomba való beilleszkedéshez, valamint önálló életvitelének megteremtéséhez.

3. A fogyatékos, tartósan beteg gyermeknek joga van a fejlődését és személyiségének kibontakozását segítő különleges ellátáshoz.

E harmadik ponthoz fűzném gondolataimat. Vannak vagy esetleg lesznek-e környezetünkben olyan intézmények, ahol a fogyatékos gyermekek személyiségének fejlődéséhez segítené hozzá? Sajnos pillanatnyilag még NINCS! Egy civil szervezet próbálkozik, hogy tagjaink, gyermekeink és fiataljaink megtalálják helyüket a társadalomban, szórakozzanak és tanuljanak. Igen tanuljanak, de hogyan? Gyógypedagógus nélkül? Várhatunk segítséget, megértést az önkormányzattól, hogy e nagy problémát megoldhatjuk? Sajnos eddig az „Izida” Anya és gyermekvédelmi társulat e szakember nélkül működik, mióta drága tanító nénink Bíró Éva nincs közöttünk. Azóta egy nagy úr van a foglalkozások megszervezésében, vagyis gyermekeink tanításának megszervezésében, irányításában. Pályázat segítségével,

a lelkes önkénteseink és csoportvezetőink munkájával, megpróbáljuk megoldani a helyzetet, a műhelyek működését, amelyeken mint tagjaink és a nevelők is nagyon szépen dolgoznak, DE gyógypedagógus szakirányításával még nagyobb eredményt lehetne elérni.

Ha már a műhelyekről van szó, tagjaink közül hatan az Újvidéken székelő

Ökumenikus Szeretetszolgálat szervezésében, horgászikolába indultak. Ludason szerzett tapasztalataikat most már Újvidéken is bemutatják. Volt is alkalom már a Dunát is megismernünk. Hajóval körüljártunk csodálatos helyeket, megtanultunk hajót kormányozni, mégpedig Pajo bácsi türelmes irányítása mellett. A kifáradt csapatot pedig ebédrel vendégelte meg Baranyi Károly- Karesz a Dominó vendéglátó tulajdonosa. Este

pedig Pétervárad épületeit jártuk körül.

A kézműveseink Bécson az Etnofesztiválon mutatták be gyönyörű munkáikat, szakácsaink pedig, Bécson, halászlé főzésével versenyeztek, míg Bácsfeketehegyen a bográcsos birkapaprikás elkészítésében vettek részt.

A sok program mellett kiemelnénk fontosságát egy rajzprogramnak is. 2008.09.20.-án a TOLERANCIA nap alkalmából tagjaink, kishegyesi és szikicsi diákokkal, a bácsfeketehegyi „Nikola Gyurkovics” Általános iskola tanulóival együtt dolgoztak, rajzoltak festettek. Egy nagyon szép és kellemes napot töltöttek el együtt, nagy örömünkre nem figyelve egymás másságára.

Az „Izida” Társulat nagy feladat előtt

áll. Fő szervezői vagyunk, iskolánkkal együtt a „Szinjátsszával a világban” megnevezésű színházi fesztiválnak, szemlének, melyet **2008.10.17.-én és 18.-án** tartunk. A mi színészeink egy kis csoportja már szeptemberben 19.-én aktív résztvevői voltak a magyarországi Komédiás Integrált Színház egy előadásában. Bácsfeketehegyen a „Valahol Európában” című darabot adták elő és az előadásból mi is nagyon sokat tanultunk. A magyarországi társulat így jellemzi munkáját.

„Társulatunk értelmileg akadályozott és ép színészekből áll. Előadásainkkal arra szeretnénk rávilágítani, hogy nem létezik fal, sérült, és ép emberek között. Közös alkotásainkkal azt az üzenetet közvetítjük, hogy inkább az azonosságot keressük embertársainkban, mintsem a másságot. Elhivatott fiatalok fogyatékos társaikkal karöltve a művészet nyelvén hirdetik a szeretet, a tolerancia fontosságát, és azt, hogy ez nemcsak elméletben, hanem a gyakorlatban, a mindennapokban is megvalósítható.” Mondanom sem kell milyen nagy öröm volt együtt dolgozni a társulattal és részesei lenni egy ilyen nagy programnak. Reméljük, hogy majd egyszer mi is megmutatjuk munkánkat, tudásunkat és tehetségünket határon túl is.

Addig is olvassák tudósításainkat.

P.J.

A GAZDAKÖR HÍREI

Szeptember 20-án a hagyományokhoz híven, ismét megszerveztük a vajdasági szőlőtermelők és borászok találkozóját Bácsfeketehegyen.

Szép számú vendég érkezett a rendezvényünkre, melynek igyekeztünk kellő színvonalat és szakmai tartalmat varázsolni.

A vendégek fogadása után szakmai kerek asztalt szerveztünk a Pipacs vendéglőben, ahol megvitatuk eddigi sikereinket, esetleges gondjainkat is, ami a szőlőtermelést illeti.

Kedves vendégünk volt Magyarországról dr. Apostol János egyetemi tanár, ismert nemesítő, aki mindig szívesen áll rendelkezésünkre szakmai és EU-s útmutatásokkal. Ezúttal is köszönjük önzetlen támogatását.

Megállapítottuk, hogy a szőlőtermesztéssel egyre inkább

foglalkozni kell, hiszen ez nemzetgazdasági érdek. Jelenleg nagy mennyiségű bort importálunk az országba, ami azt bizonyítja, hogy a hazai szőlőtermelés nem tudja kielégíteni a szükségleteket.

Szorgalmazni kell a minőséges asztali szőlők területének növelését is, hiszen folyamatosan nagy a kereslet irántuk.

Figyelembe véve a szőlőtermesztés nagy hagyományát vidékünkön, az előállított kiváló minőségű borokat, melyekre számos elismerést és érmet kaptunk, egyértelműen azt bizonyítja, hogy serkenteni kell az új szőlőültetvények létrehozását hiszen ez sokak számára szolid megélhetést biztosítana.

A tanácskozást a Kultúregyesület fellépése követte, tánc-zenével a strandon, majd asztalhoz ültünk és szinte egyöntetűen

dicsértük a Gombos László és Dorogi Ferenc jóvoltából elkészített birkapörköltet.

Jó volt egy-egy jó pohár borral ékesíteni a jól sikerült pörköltet, hogy közben és az után is tanuljunk egymástól a szőlő és a bor tiszteletét.

Az esti 19 órai kezdettel Burai Károly ismert zenésznünk, baráti köréből, egy nagyon kedves vendégünk volt, Farkas Annamária, operetténekesnő személyében.

Felejthetetlen színvonalú zenés, nótás operett estét élvezhettünk. A művésznő, gyönyörű hangja sokáig megmarad az emlékezetünkbe.

Ezúttal is köszönjük a művésznőnek, hogy önzetlenül eljött a mi kis közösségünkbe.

O.Kálmán

Barátok közt vendégségben!

Meghívást kaptunk június 21-ére a Bácskossuthfalvi „Rizling” szőlész, borász és gyümölcstermelők egyesületétől egy barátkozó találkozóra.

Nagy előszeretettel tettünk eleget a meghívásnak, annál is inkább, mert ismert már az az önzetlen vendégszeretetük és arra az időre esett a meghívás amikor éppen érésben voltak egyes magyarországi meggyfajták náluk.

Megérkezésünkkor Gulyás László meleg szavakkal üdvözölte a megjelenteket, terített asztal mellett.

Finom pörkölt, a hűtött jó bor, a jó társaság, határon túlról Jánoshalmáról és Pusztamérgesről is igen csak jól alakult a hangulat. Nem utolsósorban a citeraszóló is jó aláfestés volt.

Miután elfogyasztottuk az előbb említett finomságok egy részét,

tereplátogatásra invitáltak bennünket. Lovas kocsival, autókkal az ifjú Szedlák Lajos és Roncsák Tibor meggyese volt az úti cél.

Nekünk bácsfeketehegyieknek a meggy az „aranymondás”, büszkélkedünk is vele úton – útfélen... de a látottak alapján, ahol éppen Érdi és Debreceni fajták voltak érésben, komoly összehasonlítási

lehetőség adatott meg. A látottak és a több gyakorló szakember jelenléte jó alap volt a szakmai egyeztetésekre.

A továbbiakban szőlőskerteket látogattunk meg. Voltak régebbi telepítésű parcellák de pár évesek is. Különböző szőlő fajták egymás mellett a telecskai dombháton, nagyon szépen megművelve. Nem említenék neveket, mert félek, hogy valakit kifelejték, de az utolsó állomás a Mészáros József szőlőskertjében volt, ahol jégbe hűtött italokkal várt bennünket a tulajdonos.

Már nálunk bevett szokás szerint a kunyhó oldalára fűgesztet ekevas háromszori döngetésére illet minden szőlős gazdának (köznapiakon is) letenni a kapát és a leadott hangjelzésre oda jönni. (szakmai véleménycserére egy kicsit pihenni, nem utolsó sorban egy pohár borra)

Az imént említett hangjelzésre jöttünk mindannyian oda, ahol szép környezetben, jó hangulatban eltöltött nap után mondtunk egymásnak búcsút! Majd köszönetet a vendéglátásért.

Bajsa

Augusztus 3-án örömmel látogatott el gazdakörünk küldöttsége Bajsára a „Kadarka” szőlészek, gyümölcsészek és kertészek egyesületének meghívására.

Bajsa barátainak a falunapok keretében szervezték meg egyesületünk és testvér szervezetek találkozóját a fent említett napon.

Ígéretesnek látszott tervezett program, a szakmai tapasztalatcserén, barátkozáson kívül, kihívásnak számított a főzőverseny is.

Miután csoportunk is igényes (nagyevő) a finom falatokra, így örömmel tettünk eleget a meghívásnak és benevezett csapatunk a főző-

versenyre.

Míg felülva szorgoskodtunk a bogrács körül finom hűtött borokat kortyolgattunk és megpróbáltunk, egymástól bográcsitkokat elsajátítani.

Időközben a vendégeket, érdeklődőket szerint, szőlősökbe, gyümölcsösökbe és egy modern pálinkafőzde megtekintésére vitték a vendéglátóink.

A látottak alapján ezután jó szakmai

viták alakulhattak ki. Ez már persze, a versenyzett bográcsok tartalmának fogyasztásakor az asztal körül, jó borokkal fokozva a beszélő készséget.

Nagyon jól éreztük magunkat a bajsai vendégségben. Köszönjük a színes vendéglátást, amit szeretnénk viszonozni szeptember harmadik hétvégéjén nálunk Bácsfeketehegyen. Meg kell még említenünk azt is, hogy a jól sikerült ebéd után ott termett egy zenész, aki hegedűszóval tette emlékeztetéssé az összefüvetelt, így téve fel az i-re a pontot.

Az sem mellékes, hogy a bácsfeketehegyi „Gazdakör” bográcsa bizonyult a legjobbnak, így elhozva az első díjat.

Mindent köszönünk a Gazdakör küldöttsége nevében

O. K.

Alisca 20 éves

Az ötvenes éveiket taposó Szekszárdiak még emlékeznek azokra az időkre, amikor az Alföldnek ezen küszöbvidékén, a Duna hömpölygésének idején egy – egy falu főutcája csupán 20 centivel emelkedett a zavarosan kavargó víztömeg fölé. Ez lápos vidéknek volt rá szabott neve a „Sárköz” mivel a jámbor ittlakó csónakja híján, mire kijutott a Szekszárdi dombokig, alighanem nyakig besározta magát... Ettől régebbi időkben, amikor Pannónia porát a római hadak masírozása kavarta fel, a tájat a táborszerű településeivel Alisca-nak nevezték. Ezt a szép hangzású, patinás nevet fogadta magáénak a szekszárdi borrend és a Magyar Borrendek Országos Szövetségével együtt ünnepelték a megalakulásuk 20 éves jubileumát, amely a szekszárdi Gítár Quartet fülbemászó reneszánsz zeneszámaival kezdődött. A Rend Nagymestere, Módos Ernő rövid, de romantikus visszaemlékezése után Dr. Terts András szólott és az MBOSZ első lépéseiről majd a fejlődéséről számolt be. Ezután Dr. Karakas János, Gráf József miniszterelnök küldöttje beszélt a borsági mozgásokról. A Magyar Borakadémia elnöke, Dr. Sümei József szívből jövő, kedves szavaival fordult a hazai és a határon túlról

érkezett borrendek küldöttségéhez, végül a Szövetség főtítkárszónya, Bíró Mária és alelnöke, Tólos Tamás segédletével Dr. Terts András átadta a Borrendeknek a zászlósboraik vizsgálati eredményének okmányát.

A konferencián többek között elhangzott, hogy a távoli 1988 –ban, amikor Magyarországon tíz –egynéhány borrend létezett, meg kellett határozni, hogy csupán bartátkozó és borforgasztó vagy komoly, minőséget megkövetelő és marketing tevékenységet kifejtő társasággá fejlődjön a borrendi mozgalom.

Napjainkban 43 magyarországi, 5 határon túli és néhány felvétellel várakozó egyesületből áll ez a nemzetközileg elismert szervezet. Magyarországon jelenleg 80.000 ha termőterület van szőlővel beborítva viszont 1920 –ban ez 220.000 ha –t tett ki. Egy család boldogulását 3,5 ha szőlős biztosítja, ezért a hiányzó terület 40.000 család számára kínálna megélhetést... Másrészt az európai támogatási rendszer hektáronként kb. 1000 Euróval nagyobb összeggel egyengeti a gazdák útját mint saját termelőit a hazai kormány. Így nem csoda, ha a magyar piacon egymás hegyén-hátán jelennek meg a behozatali dömpingborok.

Megoldást a behozatal szabályozása jelentené, azaz a multinacionális

cégnek előbb magyar bort kell kivinni s csak azután importálhatja helyette a piacra külföldit.

A kistermelő megmaradását a konferencia abban látta, hogy annak szövetkeznie kell. Enélkül szinte lehetetlen lesz sikeresen versenyezni az elkövetkezőkben. Nem lehet lépést tartani a fejlődéssel, a követelmények betartásával amit a jövőben a minőség, a megjelenés és a küllem határol be. De nagyon hasonló a helyzet Szerbiában is, hiszen a Földművelésügyi Minisztérium a borra és a pálinkára vonatkozó eredetvédelmi tervezete háttérben mégis a minőségbiztosítás, a szakszerű előállítási folyamatok, valamint a kiserelés és a gyártási lekövetethetőség körüli kérdésekre fekteti a hangsúlyt. Dióhéjban, pl. egy palackozott és felcímkézett bor piacra juttatása csakis a minisztériumi analízis és engedély elnyerése után lehetséges, ami bizony 1000 Euróba kerül és a cégnek jogi személyként kell szerepelnie a piacon. Ráadásul a gyártási folyamatokat szakembernek kell levezetni. Ez pedig bejelentett alkalmazottat jelent. Ezért kell a termelőknek összefogni, mert akkor a költségek eloszlanak és elviselhetővé válnak. Ezen a ponton a gondolkodásnak ideje nagyon...

T.J.

November elején ültetjük a meggyfákat

Ülésezett a Feketici Fekete gyümölcsész egyesület. Főleg az előttünk álló faültetésről beszélgettünk, hogy mikor, hogyan, mi módon és mennyi csemete kerüljön a földbe. Az eddigiek szerint az idén összességében legalább 1000 csemete talál magának helyet és indul tavasszal fejlődésnek felelevenítve a régi szép idők „márminálunkbabám” hangulatát.

Befizettük egy gödörfúró árát, ezzel könnyítve az ültetési munkálatokon, de próbálkozunk a Községi segítség megszerzésével is, hogy az érdekelteknek ingyenesen tudjuk a lyukfúrást elvégezni, hiszen közös

érdeünk, hogy figyelemre érdemes meggytermést tudjunk ismét betakarítani.

Arról is szó esett, hogy mi módon bonyolódjon a csemeték jegyzése, a rendelésvétel, a befizetés és a szükséges információk közlése. Abban egyeztünk meg, hogy Szakács Jánosnál lehet legegyszerűbben ügyet intézni, mert az ELRA boltban mindig jelen van valaki még ha a 063 378 159 mobilja foglalt is esetleg.

Megemlítették, hogy a meggyfákat nem kell túl mélyre ültetni. Az oltásnak a helye látszon ki a talajból. A fa kerüljön táplálékban gazdag, porhanyós földbe és ültetéskor 10 –

20 liter vízzel ajánlatos megöntözni.

A tél beállta előtt mindenképpen védekeznünk kell a mezei nyulak és az őzek kártékony rágesálása ellen, a fatörzs papírsákkal való betekerésével vagy a készen vásárolható műanyag háló felhelyezésével.

A hónap közepére várható a fúrógép megérkezése és a próbafúrások elvégzése.

A csemeték pedig a hónap legvégén érkeznek s ha jó időnk lesz, akkor november elején a földbe is kerülnek.

Toth János

M A N A P S Á G

SZELEKTÍV HULLADÉKGYŰJTÉS

hívjuk a szelektív hulladékgyűjtés lehetőségeivel, a környezetvédelem csatáira, melyeket helyben kell megvívni.

A szülők figyelmét pedig arra, hogy milyen sok pénzt dobunk kukába jelenlegi szemetelési kultúránkkal, mennyi energia és pénz megspórolható a megfelelő hulladékkezeléssel.

Kérjük a lakosokat, hogy keressék a műanyagpalack gyűjtő konténereket, és ígérjük, hogy a jövőben

A község lakosainak már volt lehetőségük megismerkedni a szelektív hulladékgyűjtéssel.

Akik megfordultak a Dombos Festen valamint a Bácsfeketehegyi Meggynapokon láthatták, hogy a felállított hulladékgyűjtők mindig megteltek.

A jövőben folytatódik az akció, egyenlőre Kishegyesen a Helyi Közösség udvarában, valamint a Kísérleti Általános Iskolában van felállított fémhálós gyűjtőkonténer, a jövőben pedig Bácsfeketehegy és Szeghegy is bekapcsolódik a műanyagpalack gyűjtő programba. Célunk, hogy a fiatalok figyelmét fel-

több helyre fogunk kihelyezni belőlük, hogy minél elérhetőbbek legyenek mindenki számára.

Még megérhetjük, hogy a közterületeink jelentése: „mindenkié, tehát az enyém is” – és a „senkié, tehát ide szemetelhetek” hozzáállás idővel elkopik.

Gyermekeink talán már nem lesznek lusták megtenni pár lépést az elérhető közelségben rendelkezésre álló (szelektív) szemétyűjtőig és idővel a rendezett, tisztántartott területeken nem termelődnek újra a szemétkupacok.

fekete.h

KI TEHET RÓLA?

Sokan szeretnének tanító nénik, bácsik lenni, mert azoknak milyen jó! Van téli, nyári, tavaszi szünet. Minden hétvége szabad, és így tovább, és így tovább...

A tanár élete ennél sokkal összetettebb. Egy csomó gyerekért kell felelősséget vállalnia nap, mint nap. És már témánál is vagyunk.

Én már régóta figyelem az iskolában uralkodó állapotot: a tanároknak úgy kell arrább tessékelnie a diákokat, ha a tanteremtől el akarnak jutni a tanáriig (kész akadály pálya), a legtöbben akkor sem mennek felre, ha az oktató át esik rajtuk; vannak, akik nem köszönnek, mert ők azt várnák, hogy a tanár köszönjön előbb vagy, mert csak egyszerűen tudatlanok e téren. Ezek is nagy problémák, de engem nem ezek zavarnak igazán. Egy jó pár éve az a törvény van érvényben, hogy diákot bántani nem szabad. Ezt a tanulók maximálisan ki is használják. Az egyik osztálytársamnak nem tetszett, amit a tanár mondott (amiben melleleg nem volt semmi sértő) és ezért behívja a szüleit, mondta ezt ő. És persze a szülei neki hisznek. Amikor mondtam neki, forgatta a szemét, de ő is tudta, hogy igazam van.

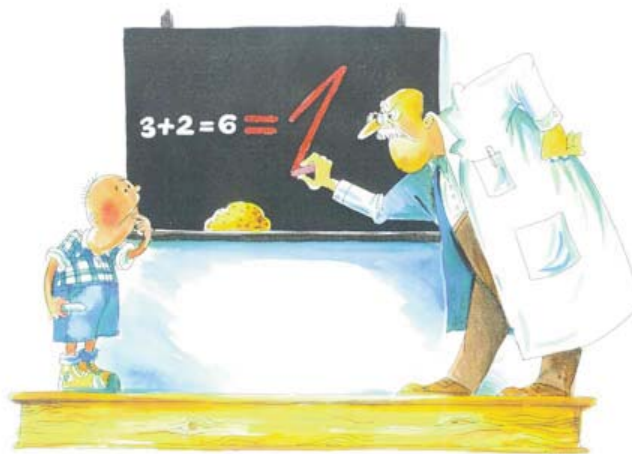
Szüleim, nagyszüleim, dédikém sokat mesélnek (ma már nevetve), hogy régen olyan pofonokat, barackokat kaptak, amibe még a fülük töve is bele zsisbogott. Otthon persze nem merték megmondani, mert akkor kap-

ták a másik (nagyobb) túrát. Ez, ha tudat alatt is, de a tanár és szülő közötti egyet értés jele volt. A diák nem mert nem készülni az órára. Ha nem készült és egyest kapott, akkor kapta az egyessel járó taslikat is ezért nem sokszor kaptak egyest. Lehet, hogy félelemből, de szerintem inkább tiszteletből, ha meglátták a tanárjaikat, ha az utca másik oldalán is mentek, biztos átköszöntek nekik. Akkoriban nem úgy, mint manapság, nem mertek visszafeleselni. Tisztelték a tanárokat, mint egy felnőttet és, mint egy feljebb valót is. Ezen kívül az akkori, tanulók az akkori oktatóktól tartottak is annyira, hogy ne keveredjenek velük szóváltásba. A tisztelet még elérhetik, de azt, hogy a diákban legyen egy kicsi félelem (nem sok, mindössze

annyi, amennyi visszatartja a szemtelenkedéstől) azt már nehezen. Ma egy tanár legnagyobb kihívása, így gyerekszemmel az, hogy rendet tartson az osztályban.

Az észrevételeim alapján, arra jutottam, hogy nem szeretnék tanár lenni, mert egy igen hálátlan feladat. A tanár meg tesz minden tőle telhetőt, hogy a diák jobb jegyet kapjon, de a legtöbb tanuló szórakozni jár az iskolába, és a tanároknak nincs elég eszközük a nevelésre, meg van a kezük kötve. Mivel az iskolába töltünk tizenkettőtől kilenc hónapot, ezért nagyon fontos volna a nevelés is, nem csak az oktatás. És akkor elgondolkodhatunk, hogy miért nőtt meg a fiatal kori bűnözések száma?

Szombati Dorottya

Vállalkozásfejlesztés térsgünkben

Vállalkozásfejlesztési szemináriumot tartottak 2008-09-25-én a bácsfeketehegyi tűzoltóotthonban a budapesti Magyar Vállalkozásfejlesztési Alapítvány a vajdasági Corvinus Vállalkozásfejlesztési központ, és a Teleház Szövetséggel együttműködve.

A szemináriumi oktatáson a bácsfeketehegyi és kishegyesi vállalkozókön kívül, őstermelők, mezőgazdászok illetve civil érdeklődők vettek részt, ahol nagyon rövid idő alatt próbáltak képet adni a vállalkozói marketing hasznosságáról és vállalkozásunknak, a piacon való sikerességéről.

fekete h.

AKKOR GONDOLKOZZUNK ...?

REQUIEM

Ha az embernek nincs semmi nyomós oka, ebben a lelki és anyagi szempontból lenullázott világban, nem mozdul ki biztos várából, az otthonából, útra sem kel. Így tehát nyomós okkal mentem el Szabadkára. Ott az utcán főleg szürke, jellegtelen, kedvetlen, gépiesen mozgó, dolgukat tevő polgárokat láttam. Igaz, hogy voltak, idegesítően hangoskodó fiatalok is, akik vagy óráról lógtak az iskolából, vagy azt akarták bemutatni, hogy az övéké Szerbia, Tokiótól San Francisco-ig, és egy pár jól öltözött ízléstelen bussineszmen, akik azt hitték magukról, hogy az ők tulajdonuk minden, amit két sötét szemüveggel takart szemük meglát. A színház nincs, Car Nenad van, de ott van a felszabadulás emlékét (1918.11.22) őrző tábla is a vasútállomáson. Személyvonattal utaztam haza Kishegyesig, tulajdonképpen betegesen imádom az elektromotoros vonatot. Régi ismerősöm volt a mozdonyvezető, tehát vele utaztam a vezetői fülkében. Nem hiszik el, de velem a vonat pontosan indult és érkezett. Ha nem így van, akkor sincs semmi baj. A mozdonyvezetővel nagyon megörültünk egymásnak, de nem sokat beszélgettünk, nem azért, hogy nehogy dekoncentrálnam, hanem mert olyan nyomottnak éreztem magam (lehet, hogy frontátvonulás volt). Később, mikor még mindig nem hagyott fel e nyomott hangulat, elkezdtem keresni azon gondolataim között, amiket az úton látottak váltottak ki belőlem. Szabadka már nem Szabadka. Tönkretették a szecessziós városi magját,

ellopták a Kosztolányi által leírt nyugalalmát. A város határában levő szálások megritkultak, de ahogy később jobban megnéztem nagyja részük a meglevők közül már erősen düledezett. Legalább megmaradtak a közkedvelt nótában ('ej salaši na severu Bačke). Megszűntek az egy családot ellátó kis parcellák, miket az újjagzdagok nagy táblái váltottak fel. Ők a földet nem a tisztelet vagy a régi önfenntartó ösztön miatt művelik (na, ne már), műveltetik birtokaikat, hanem a profitért, és ha nem stimmel a „kréta”, akkor a munkás issza meg

fizetni. Sorsunk jobbra fordulását az államtól, a rendszertől várjuk, de nem engedjük meg, hogy beleszóljanak életünkbe, akár törvényesen sem, de azért mi „osztjuk” a törvényt mindenkinek teleszájál.

Mikor fogjuk fel, hogy mindennek megvan a maga ára, és ennek a kijátaszása nem múlhat el büntetlenül. Be kell ismerni, hogy az itteni polgárokat (főleg a parasztokat) a múlt században többször is kisemmizték, tönkretették, de ennek ellenére az áldozatok újra talpra álltak, újra indították életüket, mint a hamuból föltámadt főnixmadár. Ez valakiben bosszúvágyat esetleg belefásulást váltott ki. Sajnos, ahogy a statisztika mutatja, sokan az öngyilkosságba menekültek (vidékünk világszínvonalon is lesújtó, előkelő helyet foglal el). Sokan elmennek (örökre), az itthonmaradók pedig bizonyos szempontból asszimilálódnak, többnyire átveszik környezetük rossz szokásait (nézzünk már tükörbe).

Nem a régi „jó” békeidőket sajnálom, nem utánuk sírok, nem a begyógyult vagy még a vérző sebek fájnak. A jövőt siratom, mert senki sem akarja felfogni, megérteni, hogy új módon, új gondolatokkal, új hozzáállással kell tovább, előre mennünk.

Bíró Csaba

a levét, vagy hagynak csapat-papot és máshol próbálják tőkéjüket fiasztatni. De, hát ezt akartuk, vagy nem?

Igen! Ezt, de nem így!

Hát hogyan?

Talán úgy finnesen, svédesen, egy olyan emberarcú kapitalizmust. Egy liberális rendszert, de magas alanyi alapon járó szociális védelemmel (érts benne mindent, ami ide tartozik).

Kéne, mi?

Naná, de azért adót meg más járulékot a demokrácia leple alá préselve, bármit is takarjon a demokrácia szó, az Istenért sem akarunk

PÁLYÁZATFIGYELŐ

A Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium pályázatát hirdeti a vajdasági állami felsőoktatási intézmények magyar ajkú hallgatói számára

Beadási határidő:

2008. október 10.

Kiíró intézmény:

Vajdasági Magyar Felsőoktatási Kollégium

Pályázók köre:

- felsőoktatási intézmények magyar ajkú hallgatói.
- legalább másodéves hallgató
- hátra van még három tanulmányi éve az abszolvensi évvel együtt
- az összesített tanulmányi eredménye legalább 8, 5
- közöltséggént tanul
- nem ismételt évet

Az Újvidéki Diáksegélyező Egyesület pályázatát ír ki a 2008/2009-es tanévre

Kiíró intézmény:

Újvidéki Diáksegélyező Egyesület

Beadási határidő:

2008. október 10.

Pályázók köre:

- kitűnő és jeles tanulmányi eredményű, magyar anyanyelvű, Szerbia területén tanuló középiskolások,
- magyar anyanyelvű főiskolások és egyetemi hallgatók, akik magyar vagy szerb nyelven folytatják tanulmányaikat Szerbia területén.

A Magyar Köztársaság Oktatási és Kulturális Minisztériuma és a Balassi Intézet pályázatát hirdeti oktatáskutatói szakkollégiumi tevékenységben való részvételre és tudományos publikáció elkészítésére

Kiíró intézmény:

Magyar Köztársaság Oktatási és Kulturális Minisztériuma és a Balassi Intézet

Beadási határidő:

2008. október 10.

Pályázók köre:

- Szerbiában lakóhellyel rendelkező, nem magyar állampolgárságú, magát magyar nemzetiségűnek valló személy, aki a 2008/2009-es tanévben valamely magyarországi, vagy más felsőoktatási intézményben felsőoktatási tanulmányokat folytat.

A Prowag csapata

Pályázatfigyelés, Tanácsadás, Pályázatírás, Üzleti tervek készítése
telefon: 024/731-424
e-mail: prowag@gmail.com

A Prowag Fejlesztési Alap támogatásban részesült a magyarországi Szülőföld Alap Iroda idén márciusban megjelent Pályázatán, mellyel az Alapítvány hozzájárult a Fecske nyomdaköltségeinek biztosításához.

Köszönjük!

További információért keresse fel irodánkat!

Minden munkanapon 07,30-14,30 között, várjuk az érdeklődőket, földműveseinket és gazdálkodóinkat.

PROWAG

Fejlesztési alap

PÁLYÁZATOK

A Lódi pincészetben a finom borokon kívül beszerezhet még borászati segédanyagokat (borosüvegek, dugók, koronazárak, díszek stb.), akác-szőlőkarókat és kóróseprűt is, azon kívül szőlőtelepítést is vállalunk.

Tel. 738-276

ELSŐ AZ EGÉSZSÉG

A DOHÁNYZÁS KÁROS HATÁSAI AZ EGÉSZSÉGRE

Miután Kolumbusz felfedezte Amerikát, számtalan új anyaggal, szokásokkal ismerkedhetett meg a hazai társadalom is. Ezek között voltak hasznos növények, mint a kukorica, krumpli, paprika stb, de káros dolgok is, mint esetünkben a dohányzás.

A cigarettafüst többek között 43 rákkeltő anyagot tartalmaz. Még minding emlékezetemben él az a kép, mikor orvostanhallgatóként az anatómia tanára megmutatta egy dohányos ember tüdejét, mely koromfekete volt a hosszú cigarettázás végett. A nem dohányzó ember tüdeje világos színű volt. Ez a sokkoló kép is hozzájárult, hogy a nemdohányzók táborát bővitem a mai napig.

Sajnos a fiatalok körében igen népszerű a dohányzás napjainkban is,

annak ellenére, hogy nyilvános helyeken már számtalan országban betiltották a cigaretta élvezetét. 13 éves korig már minden második fiatal megpróbálta a cigarettafüst ízét. A fiatalok nem tudják, hogy hosszú távon a dohányzás vaksághoz vezet, pedig éppen ők jobban félnek a vakságtól, mint a tüdőráktól.

A passzív dohányzás alatt azt értjük, hogy az illető maga nem cigarettázik, de beszívja szervezetébe a dohányfüstöt, mivel a közvetlen közelében e káros szenvedélyt űzik. Egyes kutatók szerint a „kerülő úton” a szervezetbe jutott dohányfüst arányaiban több mérgező részecskét tartalmaz, mint az a füst, amit az aktív

adatok ezek káros szenvedélyeinkről, mert nem csak magunknak ártunk, hanem ártatlan személyeket is halálosan veszélyeztetünk, amire végképen nincsen jogunk a modern világban.

A dohányzás maradandó károsodást okoz az agyban is, hasonló elváltozások figyelhetők meg, mint a kokain és a morfiümélvezőknél. Ezért is nagyon nehéz leszokni a dohányzásról, szinte nikotinfüggővé válik testünk a hosszú évtizedekig tartó cigarettázástól.

A nők tudják legjobban, hogy az arc bőre legjobban ráncosodik, öregszik a dohányzók körében.

Nemcsak az arc bőre változik, hanem a test más felületén is rugalmasságát veszíti nagyobb arányban a káros szenvedéllyel élők körében

Mivel komoly népegészségügyi problémáról van szó, nem elég csak tudomásul venni e borzalmas tényeket, aktívan kell mindenkinek harcolni e jelenség ellen, mert megéri az egészségünk megtartása.

Dr.med.Krisztián Géza
szemész szakorvos

dohányos filteres cigarettán keresztül juttat a tüdejébe. Ezért már egyes fejlett államokban a strandokon, a nyílt területen is betiltják a dohányzást, mivel rengeteg ember tartózkodik aránylag kis területen.

Az aktív dohányosok körében 75% magasabb a szív-és érrendszer megbetegedéseinek száma. A passzív dohányosok körében ezen betegségek száma a duplája a nem dohányosokhoz viszonyítva. A kutatók kimutatták, hogy a szívinfarktus kockázata a nem dohányzók körében fél óra passzív dohányzás után is már emelkedik. Döbbenetes

ÉP TESTBEN ÉP LÉLEK

BIRKÓZÁS

Ahogy már megszoktuk, birkózóink az idény első komolyabb megméretéséről sem jöttek haza üres kézzel. Ez nem azt jelenti, hogy már nem „érdekesekek” számunkra, hanem, hogy továbbra is komolyan veszik azt, amit vállaltak.

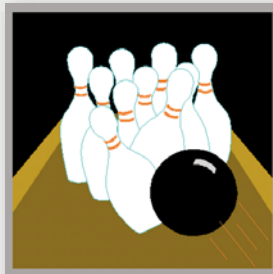
A szeptember 20.-án Zentán megtartott NIKOLA VUKOV emléktornáról a következő érmekezt hoztuk haza:

EZÜST ÉRMET: GELLÁNYI Leonszóné, KUNTICS Lehel, PAPP Marcell, PAPP Szabasztián, FEHÉR Allen,

BRONZ ÉRMET: FEHÉR Áron.

A versenyen 15 csapat vett részt, Magyarországról, Horvátországból, Bosznia-Hercegovinából, Szlovákiából. Következő fellépés október 18.-án Kanizsán majd 25.-én Szabadkán lesz. Mind a kettő nemzetközi torna.

Csak így tovább fiúk, gratulálunk.

TEKE

A felújított tekecsapat az elvárásoknak megfelelően szerepel. Még nem győztek, de eredményeik meccsről-meccsre javulnak.

Az eddigi eredmények:

Bácsföldváron: VOJVODINA – JADRAN 3033:2786

Verbászon: VRBAS – JADRAN 3252:2892

Apatinban: KORDUN – JADRAN 3301:3043

A csapat büszke arra, hogy már több mint 3000 fát döntött.

A csapatot a következő játékosok alkotják, BEDE Endre, Vlado ILIC, Saša RAČMAN, STOJNOVIĆ Radoslav, FEKETE László, NIKIĆ Nenad, rezervák: ŽMUKIĆ Dragoljub, BIRCSÁR Pál.

További jó eredményeket és kitartást kívánunk.

NÉHÁNY SZÓ A KÖZVILÁGÍTÁSRÓL

Közel másfél éve, hogy községi szinten belevágtunk a közvilágítás felújításába. Akkor úgy gondoltuk, hogy erre az időre régen magunk mögött tudhatjuk az egész dolgot. Sajnos, nem így történt. Ismételt tapasztaljuk, hogy ami szakmailag rövid idő alatt elvégezhető lenne, azt a politika és az agyonkomplikált adminisztráció elképesztő módon el tudja nyújtani. De lapzártá előtti néhány sorommal nem a nehezen változtatható dolgokon szeretnék keseregni, sokkal inkább rövid tájékoztatóval szolgálnék a jelenlegi állapotot illetően.

Újra ősz van, rövidülnek a nappalok és sok helyen az újonnan felszerelt lámpák sem világítanak. Kisebb a gond ott, ahol egy-egy világítótest marad sötét. Itt egyedi meghibásodásról van szó és a munkálatok folytatásakor helyrehozható a hiba. Valamivel bonyolultabb a helyzet ott, ahol egész utcásor, vagy negyed marad sötétben, esetleg állandóan világítanak a lámpák, ill. össze-vissza működnek. Sajnos, itt a már javíthatatlanságig elavult irányítórendszer vétkes. Ezeknek jelen pillanatbani cseréje nagyon költséges és értelmetlen lenne, mivel,

annak ellenére, hogy lassan haladunk előre és ez a haladás még nem látható az utcákon, van előrelépés. Ugyanis, a Tartományi Nagyberuházási Alap egy újabb pályázatán nyert pénzüsszegebből megvalósíthatjuk a felújítás második szakaszát, mely során minden (az első fázisban kihagyott) villanyoszlopra lámpát szerelünk, ill. egyidejűleg lecseréljük az irányítórendszert is.

Eddigi keserű tapasztalatom alapján nem szeretnék jóslatokba bocsátkozni a határidőt illetően, de azon dolgozunk, hogy a tél beálltaig elvégezzük ezt a munkát is.

Addig kénytelenek vagyunk ismét polgártársaink megértését és türelmét kérni. E pillanatban talán ezzel segíthetünk legtovább.

A leírtak ellenére, vagy talán éppen ezek érdekében, kérjük, hogy a világítással kapcsolatos panaszait a Helyi Közösség irodájában jelezzék. Itt minden bejelentést regisztrálnak. Ezen adatok birtokában első adandó alkalommal kijavíthatjuk a meghibásodásokat. Szíves közreműködését minden polgártársunknak előre is köszönjük.

Hallgató Sándor

SZÜRETI NAPOK KÉPEKBEN

LÉLEK SZÁRNYÁN

AZ ADAKOZÁS ÖRÖME

„Mindenestől megmutattam nektek, hogy így módon munkálkodva kell az erőtlenekről gondot viselni, és megemlékezni az Úr Jézus szavairól, mert ő mondá: Jobb adni, mint venni.” ApCsel 20, 35

Napjainkban sokszor esik szó az adakozásról ilyen vagy olyan értelemben, úgy az egyház berkein belül, mint azon kívül. Mit értünk a Szentírás alapján, a helyes adakozáson? Mostani írásunk erre a kérdésre próbál meg részben választ adni.

„Jobb adni, mint kapni.” Milyen nagy igazság rejlik az ige szavaiban. A legjobb ember sem emlékezik szívesen olyan időre, amikor mások segítségére szorult. Bizonyára sokan kerültünk már olyan helyzetbe, amikor kénytelenek voltunk elfogadni valakitől valamit, és mi úgy éreztük, hogy ez megalázó alamizsna, még akkor is, ha az illető szeretetből adta. Ilyenkor úgy gondoljuk, hogy jobb lett volna adni, mint kapni. Valószínű mindannyian másként érezzük magunkat, ha mi adhatunk valakinek valamit.

A keresztyén ember számára nyilvánvaló, hogy az ige nem Isten és ember viszonyáról beszél, hiszen Isten előtt mi csakis elfogadó, üres kézzel állhatunk meg. Mit is adhatna az ember a mindenható Úrnak? Az idézett bibliai ige egyértelműen az emberek közötti kapcsolatról beszél.

A mai önző, anyagiás, én-központú világban meglehetősen furcsán hangzik ez az ige. Nagyon sokan csak

magukkal törődnek, a saját szükségleteiket igyekeznek kielégíteni. Talán egyfajta materialista szemléletről is beszélhetünk, amely megfordítja azt, amit Isten tanít: jobb kapni, mint adni. Inkább nekem adjanak, nekem legyen több, az enyém gyarapodjon, én vagyok a fontos, a másik ember nem számít. Egoista felfogás ez, amely az én-t állítja a középpontba. A magának való, magának élő ember akkor boldog, ha kap. A kapni, elfogadni szavaknak passzív jelentésük van. Ez egyértelműen távol áll a keresztyén etikától. Ellenkezik továbbá a keresztyén erkölccsel az „adok, hogy adjál” elve is, amely szintén öncélú. Ebben az esetben sem a másik emberre gondolok, hanem magamra. Azért adok valamit, hogy cserébe másvalamit kapjak. Adományom lekötelezi a másik embert. Sajnos ez az elv irányítja többnyire a mai világot és maga az egyház sem mentes minden esetben ettől az elvtől.

Maga Isten mutatta meg ennek az önző világnak, hogy mit jelent adni: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta érte, hogy valaki hiszen ő benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3, 16) Isten ajándéka,

szeretetének jele: Jézus Krisztus, aki önmagát adta értünk. Önmagát adta, amikor tanított, amikor betegeket gyógyított, amikor vigasztalt, és önmagát adta, amikor meghalt a kereszten. „Jobb adni, mint kapni.” Ezt tanította és hirdette egész földi élete és halála is. Ő sohasem magára gondolt, hanem a bűnös emberre.

Nekünk tőle kell megtanulnunk, mit jelent adni.

A keresztyén ember számára öröm, ha adhat. Ilyenkor Isten keze vagyok: általam, rajtam keresztül, engem felhasználva munkálkodik a világban. Isten munkatársa vagyok, az Ő szeretetének a közvetítője. „Jobb adni, mint kapni.” Vegyük számba: mit nyújthatunk mi másoknak? Mit nyújthatok én személy szerint másoknak? Mit adhatok? Mi az, amit adnom lehet? Itt nem feltétlenül a pénzre kell gondolni. Hajlamosak vagyunk arra, hogy ilyenkor elsősorban erre gondoljunk. Természetesen vannak esetek, amikor a pénz jelenti a segítséget, a megoldást. Például gyűjteni szoktunk diakóniai célokra, egy műtét támogatására stb. Viszont számtalan olyan eset van, amikor sokkal inkább mást adhatunk. Vannak helyzetek, amikor egy-egy helyén mondott szó, vigasztalást jelent. Talán környezetünkben élő szeretteink több odafigyelésre, nagyobb megértésre vágnak. Nagyon sok özvegy, árva, elhagyatott és szenvedő ember együttérzésünkre vágyik. Ne felejtjük el az egymásért való imádkozás lehetőségeit sem! Rengeteg olyan kincsünk van, ami megoszthatunk másokkal. Református istentiszteleteinken minden alkalommal elhangzik az adakozásra való felhívás: „a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2 Kor 9, 7)

„Jobb adni, mint kapni”, ez volt a kiinduló pontunk. Egy másik bibliafordítás szerint: áldottabb adni, mint kapni. Az eredeti szöveg alapján pedig, így kell ezt jól a szívünkbe vésnünk: nagyobb boldogság adni, mint kapni. A lényeg mindegyiknél ugyanaz. Önzetlenül csak az tud adni, akit a szeretet, az Isten szeretete mozgósít. Legyünk mindannyian boldog adakozó emberekké.

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

MIT, MIVEL?

"A FÜSZEREK BIRODALMÁBAN"

Nem a vita elkerülése végett, inkább annak megindítása céljából, vessük fel a következő témát: Az ízesítőszerek fűszerek-e, mert, mint tudjuk, hogy ez fordítva érvényes.

Ilyen példa lehetne a karamell, vagy néha a gyümölcsök, mint például az ananász, az alma, az aszalt szilva, nem, mint köret, hanem mint ízesítő, íz finomító, kihangsúlyozó, a megfelelő sültéken. Ugyanez érvényes bizonyos zöldségfélékre is. Itt nem merev szabályokat akarunk idézni, de nem is akarjuk őket megváltoztatni, csak egy kicsit, úgy kreatívan gondolkodni a konyhában is, hogy az-az étel, amit fogyasztunk, amit készítünk, ne legyen sablonos, uniformizált, hanem érezzük rajta saját egyéniségünket, stílusunkat. Ez mellett, több nagy nevű gasztronómus is figyelmeztet, hogy, ha valamit ki akarunk próbálni, akkor egy originális receptet kövessünk minden lépésében, és csak később variáljunk, egy-egy részletet, és tartsuk meg, vagy ha nagyon megtetszett ajánljuk másnak is.

Nálunk nem, de már Belgrádban, vagy inkább délebbre, akármelyik utcába tévedünk, egy érdekes illat tölti be orrunkat, ami sokunknak kellemes, a sültpaprika illata. Igen, mert most van a szezonja.

Egész Szerbia illatozik. Mindenhol sütik a paprikát, hogy így mélyhűtőbe rakva tárolják, hogy télen, mint salátát találják, vagy ami az egyik legfinomabb köret, ajvárt készítsenek belőle. Ajvár, kinek a nemzeti eledele? A törököké-e, a szerbeké, vagy a görögöké? A bulgárok is

magukénak vallják.

Mivel sok ételt, italt tájjelleggel levédnek, így a nevét sem bitorolhatja más, így van folyamatban a Leskovac-i ajvár levédése is.

AJVÁR (Leskovac-i)

Az első rész az, férfimunka, mivel a 10-15kg paprikát, a kurtovska kapiját (nem slonovsko uvo), megsütik rácson, vagy egy öreg sporhelt tetején, természetesen nem túl forró parázson, majd meghámozzák és lecsorgatják. Ezt lehet csinálni délután, vagy este, mivel a lecsurgatás egész éjjel tarthat, és másnap kezdődik az ajvár főzés, amit a szerbek úgy nevezik, hogy sütés. Elárulok egy titkot, hogy a paprika minél könnyebben megváljon a hajától, sütés után egy bolti nylon szatyorba tesszük, és mivel hidegek az estek, letesszük a hideg betonra, földre. Így a paprika hámozásakor nem égeti meg a kezünket és a haja is, könnyen elválik.

Most kezdődik az asszonyok munkája. A lecsurgatott sültpaprikát nagyon apróra vágjuk, vagy nagylukú húsdarálón ledaráljuk. Lábasban addig „főzzük”, míg a massa felire nem csökken, majd hozzáadunk 2 kávéscsésze sót, 0,5-1dl esszenciát (nem a közhasználatban levő ecetet, és nem

mást!!!), egy kevéske cukrot, majd lassan adagolva és kevergetve, mint a lekvárt, hozzáadunk 4 dl étolajat (nem olivát!) ami lehet több is, kevesebb is, mivel maga, magát megmutatja, és tesszük ezt cca 30-50 percig. A végén hozzáadunk 2 fej apróra vágott fokhagymát. Felforraljuk, majd üvegekbe töltjük. Lerniben a tetejét besütjük, lehűtjük, majd a tetejére egy kis étolajat öntve lezárjuk.

Variálhatjuk, hogy a paprika mennyiséget megosztjuk 2-3 kg padlizsánnal, vagy valamennyi erős paprikával, esetleg blansírozott és apróravágott paradicsommal, a kiegészítő fűszerezésnek a határa pedig a csillagos ég (zellerzöld, kakukkfű, bazsalikom...).

Ehetjük, akár magát is, húsokkal, szerb előételek elmaradhatatlan része, használhatjuk akár ízesítőnek is...

Jó étvágyat kívánunk

SABÁCI EMLÉKEK

II. rész

1948-ban és a következő évben utazgattam az előbb leírt „romantikus” módon, Sabáczra. A város még magán viselte a háborús sérülések következményeit, az egykori bombázások, ütötte nyomokat, a romok még viszonylag frissek voltak. Különösen a város külterületi részén, ahol még sok romos ház dísztelenítette a várost. Ezen kívül, a város szigorú központját kivéve, még magán viselte a tipikus balkáni képet: kicsi házak, földszintesek, amik jellegzetes stílusban épültek. Alacsonyak, kis ablakokkal, dűledező fakerítésekkel és fakapukkal. Itt-ott egy nagyobb házacska, üzlethelységgel, igazi szatócsboltok, amikben mindent lehetett vásárolni, a petróleumtól, zsírszódától kezdve sóig, cukorig. De semmi luxuscikk, vagy európai portéka. A polgárok is, jellegzetes szerbiai népviseletben jártak: visszahajló orrú bocskor, posztónadrág, (puttyos fenékű), mellénnyel, vagy kabáttal, és a kötelező sapka a „sajkacsa”. Esetleg, késő ősztől a „subara” viselete volt jellemző. Polgári ruhában, amit a mi szemünk szokott meg, csak kevesen jártak, azok is a belvárosban, és ha már nem bocskor, hanem cipő volt lábukon, azért a „sajkacsa”, vagy télen subara volt a divat. Micisapkát, viselő fejet akkor nem láttam soha, kalapost is keveset. Ellenben rengeteg egyenruhással lehetett találkozni. Ezekről sokáig nem tudtam, katonák-e, vagy a háborúból visszamaradt ruhákat viselik. Különben is sok katona volt Sabáczon. Több nagy kaszárnyát tudunk a város különböző részein: PHZ a futballpályával szemben, ami katonai iskola volt, és ahol a vegyi fegyverek elleni kiképzés folyt. A Száva folyó partján voltak a folyamőrök. Mindenütt sok fiatal katonával találkoztunk, akik vasárnap délután, szinte ellepték a várost. Ott voltak a kis kávézóknak, kiskocsmákban, de jutott jó néhány közülük a mi iskolánk táncdélutánjaira is. Mindegyik egyenruhát viselt, de nem a rá szabott méretűt: az egyikén bő volt a blúz, nadrág, a másiknak csuklón felül ért a blúza ujjja, virított a meztelen alkarja. A fejükön már nem „sajkacsa”, hanem „titovka” volt, ami tulajdonképpen az előbbi «de lux» formája. Messzemenően sem lehetett őket fessnek, csinosnak mondani.

Beszédbe elegyedtem velük, mint afféle zenész. Nyitott lelkű voltam már akkor is, és hegyeznem kellett a fülemet, hogy némelyiknek megértsem a beszédjét. Cigaretázás közben, a szünetekben figyeltem, milyen nyelven beszélnek? Szerbül beszélt valahány, csak az egyik, «macedónosan», a másik «bosnyákosan», a harmadik, délszláv Vranje környéki nyelven hadart, alig értettem őket. A hozzáértők, azt mondták, a sabáciak viszonylag a szép, irodalmi szerb nyelvet beszélik. Jó zenész fülemmel, megkülönböztettem társaimat, ki honnan származik? De különösen „láló” - kat, a bánáti és a bácskaiakat.

Az internátusunk az iskolával, kívül volt városon, mint már mondtam, egy kis park közepén. Ezt a rokonszenves parkot, az egykori alsó fokú mezőgazdasági iskola tanuló tanárai telepítették, és mire mi oda kerültünk, már szép bokrokat, cserjéket találtunk. Különbözőfajta fák díszlegtek az ápolt, füves részek között. Valamikor nagyobb volt ez park, de az új iskola építésekor áldozatul esett a régi park egy része. A park legárnyékosabb részén volt a régi iskolaépülete, ahol, ha jól emlékszem, két tanterem volt, az emeletén, pedig a személyzet hálósobái. Távolabb voltak az istállók, a takarmányt, szénát, szalmát tároló helységek és még távolabb az iskolához tartozó kert, melegágyak és a méhes.

Az új iskola építése, amíg én 1950-ig ott voltam, nem fejeződött be. Két emeletre tervezték. A földszinten voltak a tantermek, az emeleteken, pedig a hálósobák. 1949-ben annyian voltak tanulók, hogy még a padlástérben is laktunk. A felsős tanulók óriási hálósobája volt itt, a „dóm staraca”, (az öregek otthona) volt a beceneve ennek teremnek.

A hálósobákban nem volt fűtés, az épületben, pedig nem volt vízvezeték és kanalizáció. Már utaltam rá, WC sem volt az épületben, de az erre szánt helységeket csomagjaink, kofferjeink tárolására használtuk. Minden reggeli tisztálkodáshoz az udvaron levő 1 (írva és mondva, egy) pumpás kutat használtuk, aminek szája alatt, egy ferdén elhelyezett vályú volt, ebből mosakodtunk, amíg egy társunk húzta-pumpálta a vizet.

Kialakultak társaságok, kisebb csoportok, amikben felváltva pumpáltuk egymásnak a vizet. Volt rá eset, amikor önkéntes végezte a pumpálást, némi ellenszolgáltatás reményében. Ez nem volt más, mint egy cigaretta, vagy egy vacsora adagja.

Az épületen kívül volt a több rekeszes „guggolda”, ahol a fiziológiai követelményeinknek tehattunk eleget, természetesen a kötelező reggeli torna után. Itt alakultak ki a vitatkozó sorok és a tolakodás, ki mikor jött, melyik fölkére vár? Aki nem „győzte cérnával”, megkerülte a fabódét, a budit, és mögötte, ha szerencséje volt és nem lépett rá az előzőleg elhelyezett „gyalogsgági aknára”, zavartalanul elvégezhetette a «dógát», kicsit is, meg nagyot IS.

A reggeli kötelező torna elbliccelése kultusszá vált, és ennek érdekében hamis orvosi bizonylatok, igazolások is be lettek vetve. A korai ébresztő után, az idősebb tanulók felügyelete mellett, lerohantunk a földszintre. A lépcsőházban egymást tiporva értünk le az épület elé, ahol az ügyeletes diáktársunk, vagy valamelyik nevelő felügyelete mellett folyt a reggeli torna.

Erről jut eszembe, az internátusnak nevelői is voltak, akik felügyeltek az internátusi rendre, a hálósobákban, az étteremben és a délutáni és esti kötelező tanulásra. Eltávozáskor a városba, kötelező volt a megbízott nevelőnél jelentkezni. A nevelők osztották a napi érkező postát, és átvették a mi általunk küldöttöket. Nem igen lehetett „belőgni” (mert mi kívül voltunk a városon kívül), tehát a városba, és ezért ajánlatos volt a nevelőkkel jó kapcsolatot tartani, mert sok minden függött tőlük. A zenekarunk tagjai protekciót élveztek: fel voltunk mentve a konyhai ügyeletek alól, nem volt kötelező a krumpli hámozás. A kötelező délutáni és esti tanulásokon sem voltunk jelen, mert ez alatt tartottuk a zenekari próbákat.

Folyt.Köv.
Molnár Károly

KERTI TÖRPE

FLAMINGÓVIRÁG

A flamingóvirág Közép- és Dél-Amerika esőerdőinek a virága. Egyre több otthonban jelenik meg. Igazi egzotikus szépség. Több fajtája ismert, de ezek közül is az Anthurium andreanum népszerű. Korábban csak vágott virágként ismerték, ma már cserepes fajtája is létezik. Nem túl nagytermetű, magassága 50-60 cm. Levelai hosszúkas szív alakúak, virág színeik, vagyis a fellevelek, melyeket februártól augusztusig nevel, élénkpirosak vagy rózsaszínűek. Az év többi szakaszában pihen. Hónapokig virágzik és minden virágzat több hétig is eltarthat. De elvirágzás után, mint zöldnövény igen dekoratív otthonunkban. Tudni kell, hogy otthoni körülmények között igen nehéz nevelni. Ennek az oka, hogy a növény a virágzási fázisában nagyon sok tápoldatot elveszít, ezt viszont pótolni kell a következő virágzáshoz. Fontos, hogy megfelelő méretű cserépben legyen, és két évente egyszer ültessük át nagyobb cserépbe. Mivel őserdei növény, a meleg és párás helyeket kedveli, az ideális hőmérséklet számára a 18-20° C.

Tavasszal és nyáron gyakrabban öntözzük, és kéthetente tápoldatozzuk. Ilyenkor párásabb levegőt is igényel. Erre a megoldás: ha a cserepet egy kavicsal rakott vizes tálcára helyezzük. Különösen a virágzás ideje alatt kedveli a magas páratartalmat, ilyenkor a leveleit permetezzük. Fénykedvelő, a meleg klímát kedveli, de a közvetlen napsütést nem tűri. A fiatal, még ki nem fejlett növényt egy-két évenként tavasszal át kell ültetni laza szerkezetű virágföldbe. Kedveli a lágy vizet, a meszes víz könnyen tönkre teheti. Ne álljon alatta a víz folyamatosan. A kiszáradás és a túllöntözés egyaránt megviseli, ilyenkor elsárgult levélcsúcsokkal reagálnak. Szerencsére házi kártevői nem ismertek. A flamingóvirág része nemcsak szép,

de gyengén bőr- és nyálkahártya izgalmat, esetleg hányást is okozhat.

Zečević Tatjana

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Íme, ismét eltelt egy hónap. Az időjárás már novembernek felel meg, iparkodott nagyon a hideg nyirkos ősz, nehogy már kimaradjon a sorból. Górézás, szüret, diószedés ideje van. Meg persze esős napokon behúzódnunk a szobába, jó könyvet olvashatunk vagy megnézhetünk egy-egy izgalmas filmet.

Szeptember 18-án könyvbemutató volt a könyvtárban. Hajnal Virág és Papp Richárd Közelből is távol... Magyar világok a Vajdaságban című könyvét mutatták be. A kötetet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet a budapesti székhelyű Timp Kiadóval közösen adta ki. Az est vendége volt A. Gergely András kulturális antropológus és a szerzők, akikkel Gruik Ibolya, a Magyar Szó újságírója beszélgetett. A műsorban közreműködött még a budapesti

Regélők együttes.

2008 a Biblia éve. A Magyar Biblia társulat kezdeményezésére a katolikus, a református, az evangélikus egyház a 2008. esztendő a Biblia évének nyilvánította, melynek célja, hogy a sokféle szempont által vezérelt közéletben megszólaltassuk a kereszténység alapüzenetét, ami azonos a Biblia üzenetével, az Evangéliummal. A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete a győri Forrás Színházzal közösen a keresztény értékrend, szellemiség és kultúra mentén, magyar szerzők költői ragyogásának hangulatában, szakrális térben a versek és az orgonamuzsika ihletettségében egy óras lelki, szellemi együttlétet kínál. A Kövek zsoltára –verses áhitat– című produkciót 2008. július 6-án mutatták be a veszprém-megyei Solyon Előadják: Eisenbeck Ágota ének-

művész, Dibusz Ferenc orgonaművész, Fekete Ágnes, Pál Ágnes, Domány Zoltán, Hajvert Ákos, Pataki András előadóművészek. Rendező: Pataki András. Az összeállítás vajdasági bemutatójára 2008. október 26-án, vasárnap délután kerül sor a felújított bácsfeketehegyi evangélikus templomban. Ezzel az előadás elindul vajdasági tájoló útjára, amely október 27-től 31-ig tart majd.

November 8-án harmadszor kerül megszervezésre Bácsfeketehegyen a Záporka nemzetközi vers- és prózamondó találkozó tanulásban akadályozott gyermekek, fiatalok számára a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete és az Izida anya- és gyermekvédelmi társulat szervezésében a Feketics Művelődési Egyesület támogatásával.

Borka

T R E N D I

ARCBŐR ÁPOLÁS

Száraz, húzóó bőr

A száraz bőr érzékenyebben reagál a külső hatásokra, gyakran hámlik, kipirosodik és könnyebben sérül. Sajnos a természetes faggyúrétegét is eltávolító szappanok széleskörű elterjedésével ez a bőrtípus egyre gyakoribbá vált. A hideg levegő, a szél, sőt, még az alacsony páratartalmú fűtött lakás klímája is száríthatja a bőrt. Olykor pedig hormonális változások, illetve anyagcserezavarok állnak a háttérben. Sokszor a bőr a B-vitamin hiánya miatt száraz és repedezett, ilyen esetekben ajánlott B-vitamin forrás: a kecsketej, a napraforgómag, a barnarizs, a zab, az élesztő vagy a búzakorpa. A száraz bőr ápolása során ügyelni kell a krémek összetételére, illetve minden, a bőrrel érintkező szer hatóanyagaira. Sokat segíthetnek az olyan bőryugtató hatású gyógynövények, melyek bőrpuhító és a bőr nedvességtartalmát fokozó hatással rendelkeznek: mint például a kamilla, az édeskömény, a bodzavirág, a narancsvirág, a rózsza, az ibolya vagy a feketenádálytő. Hideg időben érdemes zsírosabb krémeket használni, ezek megvédik a bőrt a külső hatásoktól. A bőr tisztításához érdemes alkoholmentes, érzékeny bőrre kifejlesztett arcejet használni, majd ezt követheti a hidratáló krémek használata, melyek nem csak táplálják a bőrt, segítik nedvességtartalmának megőrzését is.

A zsíros bőr ápolása

Sokan küszködnek a zsíros bőr problémájával, mely nem csak a fényes, sápadt arcbőr okozója, de a mitesszerek kialakulásában is fontos szerepet játszik. A zsíros bőr jó vízmegkötő, így nedvességtartalma ideális, pórusai azonban tágak, s a szép bőr eléréshez rendszeres tisztítást igényelnek. Kamaszkorban a legjellemzőbb, amikor a szervezet sok hormonális változáson megy keresztül, azonban később is kialakulhat anyagcsere zavaroknak, hormonzavarnak, dohányzásnak, a stressznek vagy éppen a nem megfelelő kozmetikumok

használatának következtében. Sokat segíthet a bőr ideális állapotának helyreállításában az antioxidáns vitaminok (B-, A-, C- és E-vitaminok) fogyasztása, rendszeres testmozgás, illetve a zsíros és fűszeres ételek elkerülése. Az alkoholtartalmú arc-tisztítók pedig nem csak a pórusok eldugulását gátolják meg, de a kellemetlen, fénylő bőrt is szebbé varázsolják. A zsíros bőr szövetségei továbbá az olyan vérkeringést serkentő és fertőtlenítő hatású gyógynövények, mint például a csalán, a kakukkfű, a cickafark, a zsálya, a menta, a levendula vagy a rozmarin, de a gyümölcssavakban gazdag paradicsom, uborka és alma is tökéletes megoldás.

Az érett bőr ápolása

Sajnos előbb-utóbb minden hölgy életében elérkezik az a pillanat, mikor felfedezi első kisebb ráncát, mely a helytelen bőrápolás következtében akár már huszonévesen is bekövetkezhet. Azonban az igazi gondot valószínűleg nem az aprócska szarkalábak jelentik, hanem a klimax idején bekövetkező hormonális változások következményeként kialakuló pergamenszerű, örökké szomjazó bőr. Tehát az öregedő, érett bőr esetén két problémával kell hatékonyan szembe szállni: megfelelően kell hidratálnunk, s zsírosítanunk a arc és a dekoltázs bőrét, s minimálisra kell csökkentenünk a barázdák számát és mélységét. Az arcmasszázs fokozza a vér- és nyirokkeringést, a felgyülemlett nyirok eltávolítása révén pedig csökkenthető például a szem alatti duzzanat. Ebben a korban már elkülönül az éjszakai és nappali bőrápolás, hiszen míg nappal a káros napsugaraktól való védelem az elsődleges szempont, addig éjszaka a ráncatlanítás, és magasfokú hidratálás a legfontosabb. Az öregecske bőr szövetségei a méz, a sárgarépa, a kamilla, a jázmin, a körömvirág, a szőlő vagy a lilium, továbbá minden gyümölcs és zöldség, mely A, B, C és E vitaminban gazdag.

A kevert bőrtípus:

A nők többsége nem sorolható egyértelműen egyik vagy másik kategóriába. Legjellemzőbb a kevert bőrtípus, akár az összes típus jellemzőit magában foglalhatja. Sok esetben a több faggyúmirigyet tartalmazó testrészek -homlok és orr tájéka, hát- könnyebben zsírosodnak, míg a többi testrészen akár száraz is lehet a bőr. Ez esetben a kevert bőrtípusra ajánlott kozmetikumok, illetve az egyes testrészek külön ápolása nyújthat segítséget. Minden bőrtípus esetén fontos, hogy az adott tulajdonságoknak megfelelő ápolást kapja a bőr, éppen ezért, ha nem tudjuk magunk megállapítani típusunkat, nyugodtan kérjük bőrgyógyászunk, vagy kozmetikusunk segítségét! Ma már számtalan természetes alapanyagú kozmetikum nyújt segítséget a bőr ideális állapotának helyreállításában és fenntartásában, de ha nem találunk megfelelő készítményt nyugodtan fordulhatunk a természethez is, hiszen minden bőrtípusnak az ápolásáról megfelelően gondoskodott!

Fekete Tímea

FECSKETOLL

A CSÖNDBEN KOPPAN

Az utcasarkon a sötétben, esőben ácsorgom,
hallgatom, hogyan kopog a vállamon.
Csönd van és a csöndben koppan.

Könnyű, piciny esőcsepp, végigfolyik arcomon,
hallgatom, hogyan kopog az orromon.
Csönd van és a csöndben koppan.

Kecses árnyad és a lépteidet várom,
hallgatom, hogyan kopog az aszfalton.
Csönd van és a csöndben koppan.

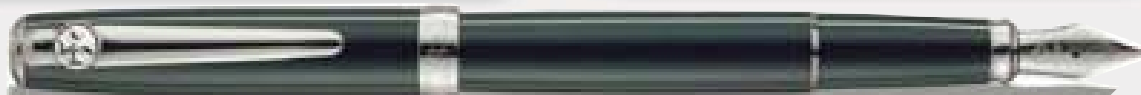
Míg hozzám jutsz, teljesen átázom,
de csak hallgatom, hogyan kopog a fájdalom.
Csönd van és a csöndben koppan.

Bácsi (Vajda) Sára

ISMERŐS ISMERETLEN

Ma is nézz ki, tekints fel a fára!
Bár ő azt gondolja, hogy senki sem látja.
Magányosan pislog e hatalmas világba.
Fél talán? Mintha remegne szárnya.
Apró, picinyke, társainak mása,
rajta szürke, uniformis ruhája.
Látod? Minden nap az ágon ül,
de nem tudni miért van egyedül.
Rejtély, hogy őt láttad e tegnap,
egyforma mind, nincs nyakában kórlap.
Légy nesztelen, meg ne zavard
e borús délutáni csöndben!
Ott ül némán, az ismerős ismeretlen.

Bácsi (Vajda) Sára

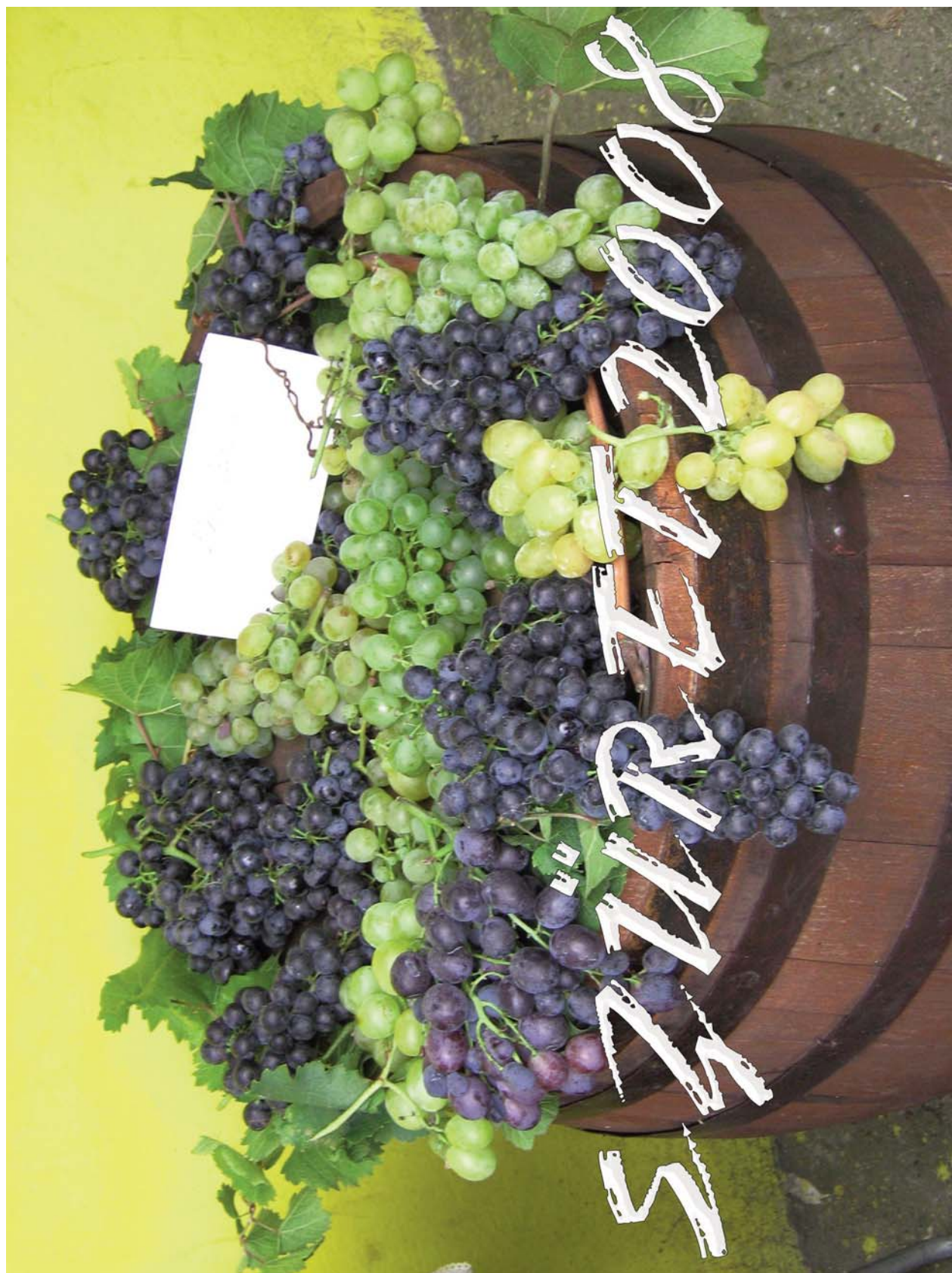

ANYAKÖNYVI HÍREK

Dudás Mátyás szeptember 8, 72 évében
Özv. Gáspár Péterné szül. Kota Etelka szeptem-
ber 11, 80 évében
Varga Zsófia szül. Orvos szeptember 11, 78
évében
Molnár Rózsa szül. Székely szeptember 19, 65
évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, JNA 24. Tel/fax: 024/739-063.
E-mail: feketicsifecske@gmail.com Folyószámlaszám: 310-8659-38. www.feketics.com
Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Dr.med. Krisztián Géza, Eőry Molnár
Etelka, Fekete Tímea, Hallgató Sándor, Kaszás Éva, Molnár Károly, Orosz Attila, Papp Julianna, Pál Károly, Pusztai János, Sárándi
István, Szukola Béla, Török Zoltán, Tóth János, Zečević Tatjana.
Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2008. október.